

Žydroji sala

EUROPOS
KOMISIJA

aplinka

Šį leidinį spaudai parengė Aplinkos generalinis direktoratas.
Jis išleistas visomis oficialiomis Europos Sąjungos kalbomis.

Su leidiniu galima susipažinti ir Aplinkos generalinio direktorato interneto svetainėje, skirtoje jaunimui ir aplinkai: http://ec.europa.eu/environment/youth/index_lt.html

Teksto autorius: Benoît Coppée
Dailininkas: Nicolas Viot
Spausdino: European Service Network

Europe Direct – tai paslauga, padėsianti Jums rasti atsakymus į klausimus apie Europos Sąjungą

Informacija teikiama nemokamai telefonu:

00 800 6 7 8 9 10 11

Daug papildomos informacijos apie Europos Sąjungą yra internete. Ji pasiekama per Europos serverį (<http://ec.europa.eu>).

Kataloguotų duomenų galima rasti šio leidinio pabaigoje.

Liuksemburgas: Europos Bendrijų oficialiųjų leidinių biuras, 2007 m.

ISBN 978-92-79-05323-8

© Europos Bendrijos, 2007

Atgaminti leidžiama, jei nurodomas šaltinis.

Printed in Belgium

SPAUSDINTA PERDIRBTAME POPIERIUJE, KURIAM SUTEIKTA SPAUDOS POPIERIAUS ES EKOLIGINĖ ETIKETĖ
([HTTP://EC.EUROPA.EU/ECOLABEL](http://ec.europa.eu/ecolabel))

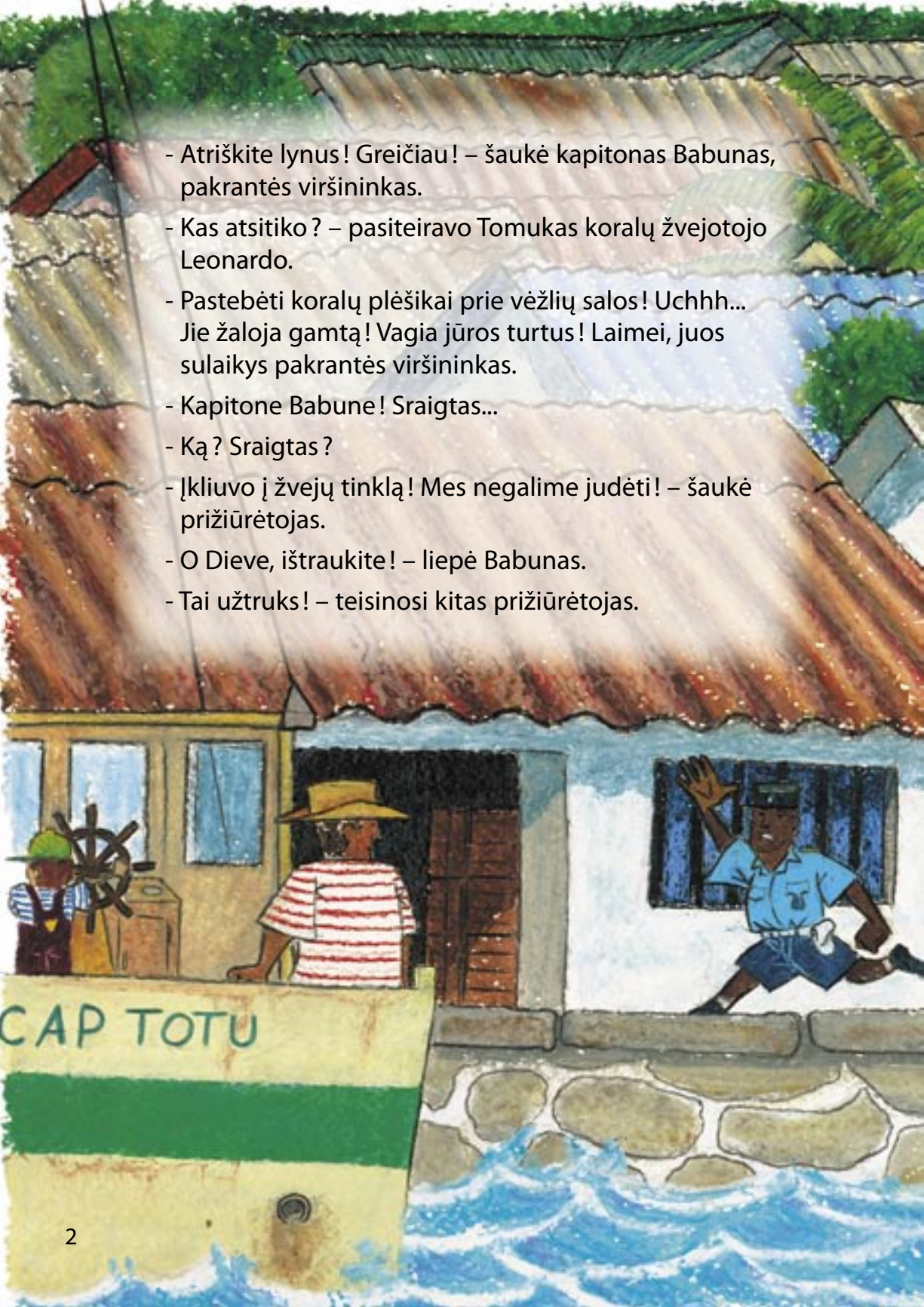

Laputė Lilė grožėjosi vandenynu nuo mėgstamos uolos viršūnės. Vasarošiltis vėjas kedeno jos kailiuką. Ji svajojo, džiaugdama si saule ir ramybe.

- Kokia graži jūra! – pamanė.

Akelės gėrėjosi žalsvu vandeniu, boluojančiu paplūdimiu ir tolumoje matomu mažu žvejų uostu. Čia, prie žydrosios salos, kiekviena praleista diena – nepaprasta. Staiga Lilė ištempė ausis. Iš uosto atsklido riksmas. Laputės ūseliai ėmė virpėti.

-
- Atriškite lynus! Greičiau! – šaukė kapitonas Babunas, pakrantės viršininkas.
  - Kas atsitiko? – pasiteiravo Tomukas koralų žvejotojo Leonardo.
  - Pastebėti koralų plėšikai prie vėžlių salos! Uchhh... Jie žaloja gamtą! Vagia jūros turtus! Laimei, juos sulaikys pakrantės viršininkas.
  - Kapitone Babune! Sraigtas...
  - Ką? Sraigtas?
  - Įkliuvo į žvejų tinklą! Mes negalime judėti! – šaukė prižiūrėtojas.
  - O Dieve, ištraukite! – liepė Babunas.
  - Tai užtruks! – teisinosi kitas prižiūrėtojas.

Babunas atskubėjo prie Leonardo.

- Leonardai, paskolink savo laivą! Vyrai prisidės prie mūsų kiek galima greičiau! Atrišk lynus!

Kol vėjas palankus, kapitonas Babunas, Leonardas ir Tomukas skubėjo laivu „Cap Totu“. Leonardas plūdosi prie vairalazdės:

- Tie koralų žvejotojai tyčiojasi iš gamtos! Plėšia paskutinius koralus... Kol galutinai išnyks šie nuostabūs gyvūnai!

„Cap Totu“ laive atmosfera buvo įtempta. Įlankėlės vingyje Tomukas pastebėjo Lilę.

- Leonardai, stok! Noriu, kad Lilė būtų kartu!
- Tik tegul paskuba! – šūktelėjo Leonardas.

„Cap Totu“ priplaukė prie juodosios uolos. Laputė išoko į laivą.

- Praradome nemažai laiko! – sušuko Babunas.
- Kiekviena sekundė brangi! Šie koralų vagišiai nusiaubs gamtą! Jie gauda gyvūnus ir vagia augalus, kad juos parduotų tolimiems kraštams!

- Vėžlių sala! Tenai! – suriko Leonardas.

Tolumoje mažas žalias taškelis rodė ten esant salą.
Leonardas prisimerkė.

- Vagišiai visiškai nesilaiko žvejybos taisyklių!
– riktelėjo Leonardas Tomukui. – Kai kurie žvejai,
turintys leidimus, gali žvejoti koralus tam tikromis
sąlygomis! O tie plėšikai nesilaiko nustatytų
taisyklių! O blogiausia... Gaudo gyvūnus, kurie baigia
išnykti! Tokius kaip vėžliai...

Tomukas išsigando.

- Tenai... Laivas... Du plūdurai... Tai plėšikai!

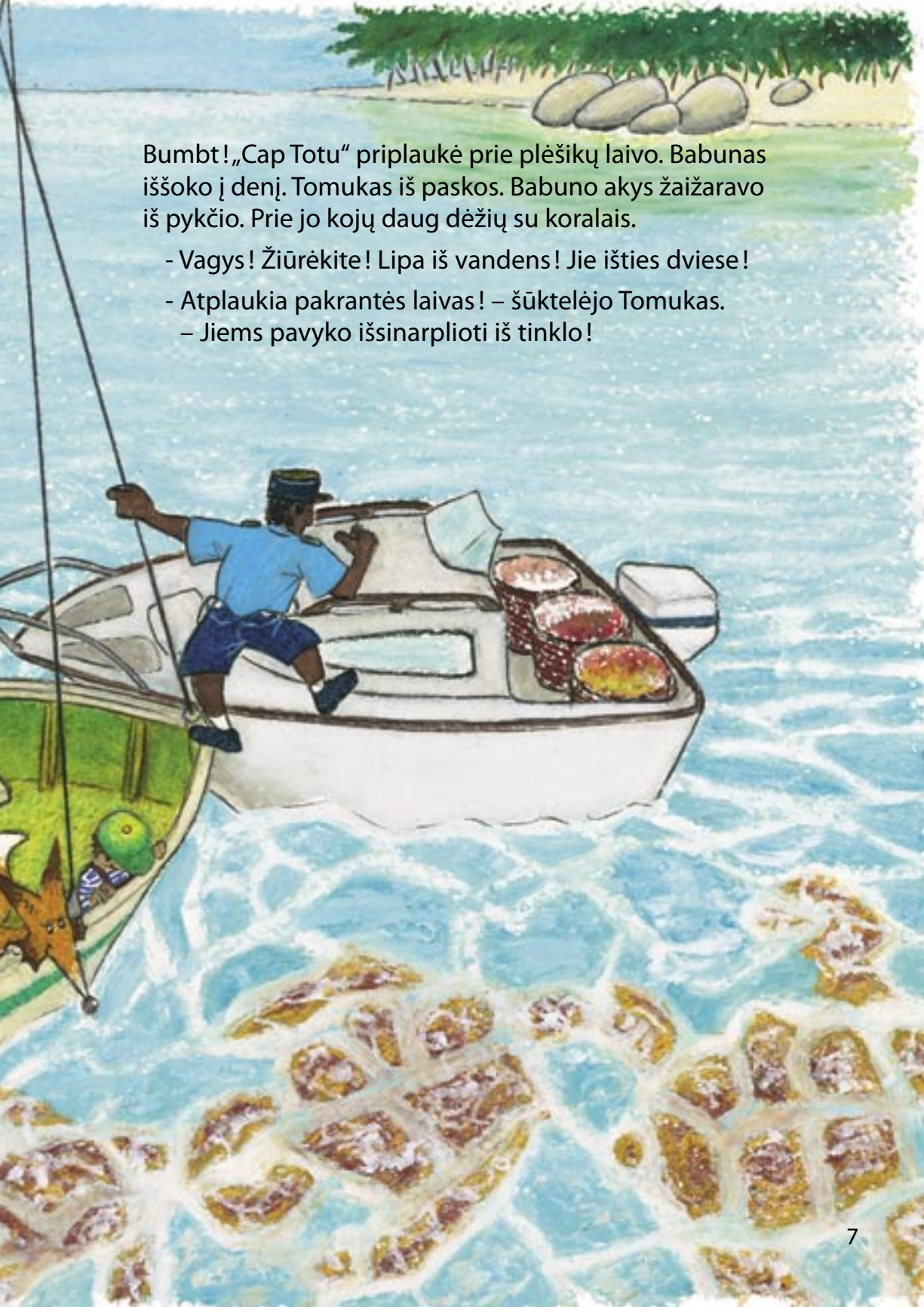
- Jie dviese! – pastebėjo Babunas. – Mes juos suimsime, kai iškils į paviršių!

Leonardas pasuko laivą „Cap Totu“ vagišių laivo link. Skaidriame vandenyje Tomukas matė plaukiojant milžiniškus vėžlius.

- Aš jų niekada nemačiau taip iš arti!
- Gerai parinktas pavadinimas vėžlių salai!
– pridūrė Leonardas. – Tik čia galima žavėtis nuostabiausiomis rūšimis...
- Pačiais gražiausiais ir pačiais silpniausiais! – pastebėjo kapitonas Babunas. - Tikiuosi, plėšikai jų nepalietė! Kitaip, užtikrinu jus, savo pykčio nesuvaldysiu!

An illustration of a man in a blue shirt and dark shorts on a white boat. The boat is tilted upwards, and a large net is being pulled up from the water. The net is filled with many crabs. The water is blue and white with waves. In the background, there is a sandy beach with green trees and several large rocks.

Bumbt! „Cap Totu“ priplaukė prie plėšikų laivo. Babunas išsoko į dieną. Tomukas iš paskos. Babuno akys žaižaravo iš pykčio. Prie jo kojų daug dėžių su koralais.

- Vagys! Žiūrėkite! Lipa iš vandens! Jie ištis dviese!
- Atplaukia pakrantės laivas! – šūktelėjo Tomukas.
- Jiems pavyko išsinarplioti iš tinklo!

Kapitonas, didžiuodamasis pakrantės prižiūrėtojas,
išpūtė pilvą. Paėmė į rankas garsintuvą ir sušuko:

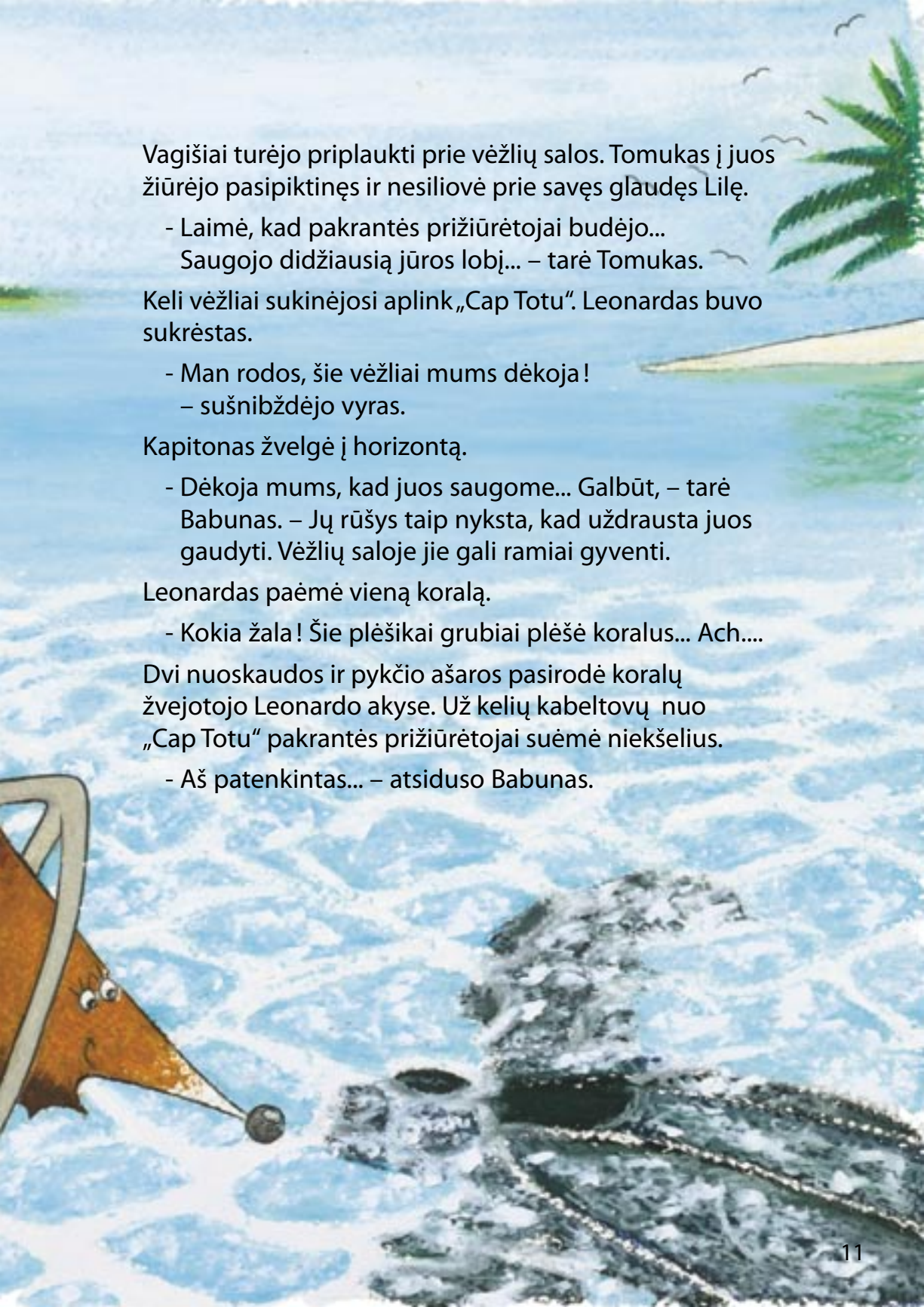
- Nenaudėliai! Grožio niokotojai! Jūs - tikros žiurkės!
Mano vyrai jus suims!

Tomas ir Leonardas lynu pririšo vagių laivą prie
„Cap Totu“.

Vagišiai turėjo priplaukti prie vėžlių salos. Tomukas į juos žiūrėjo pasipiktinęs ir nesiliovė prie savęs glaudęs Lilę.

- Laimė, kad pakrantės prižiūrėtojai budėjo...
Saugojo didžiausią jūros lobį... – tarė Tomukas.

Keli vėžliai sukinėjosi aplink „Cap Totu“. Leonardas buvo sukirstas.

- Man rodos, šie vėžliai mums dėkoja!
– sušnibždėjo vyras.

Kapitonas žvelgė į horizontą.

- Dėkoja mums, kad juos saugome... Galbūt, – tarė Babunas. – Jų rūšys taip nyksta, kad uždrausta juos gaudyti. Vėžlių saloje jie gali ramiai gyventi.

Leonardas paėmė vieną koralą.

- Kokia žala! Šie plėšikai grubiai plėšė koralus... Ach....

Dvi nuoskaudos ir pykčio ašaros pasirodė koralų žvejotojo Leonardo akyse. Už kelių kabeltovų nuo „Cap Totu“ pakrantės prižiūrėtojai suėmė niekšelius.

- Aš patenkintas... – atsiduso Babunas.

Leonardas atsisuko į Tomuką.

- Už drąsą norėčiau įteikti tau dovaną, žmoguti.
- Apie kokią dovaną kalbi? - pasiteiravo pasimetęs Tomukas.
- Nuostabų pasivaikščiojimą! Pasivaikščiojimą jūros gelmėse!

Tomukas didžiavosi. Jis persisvėrė per „Cap Totu“ turėklus ir dėkojo Dievui už tokią galimybę pabūti ten. Babunas uždėjo jam ant peties ranką.

- Tai, ką pamatysi, Tomuk, yra nepaprasti turtai. Leonardas tau parodys koralus, kuriuos norėjo pavogti banditai. Tai, ką pamatysi, tegali retas išvysti. Tai vienintelė galimybė. Leonardas, koralų žvejotojas, nuolat žvejoja šiuos koralus. Tai jo amatas. Iš šių koralų veria gražius papuošalus. Koralai – tai gamtos ištekliai. Žmogus turi juos naudoti protingai. Todėl jų žvejyba nėra uždrausta... bet ji labai apribota ir žvejai privalo turėti leidimus.

Tomas panērē. Už kaukēs stiklo jo didelēs akys išsipūtē
nuo gražiausio spektaklio, kurio dar niekada nėra matęs.
Jo širdis vos nesprogo iš laimēs.

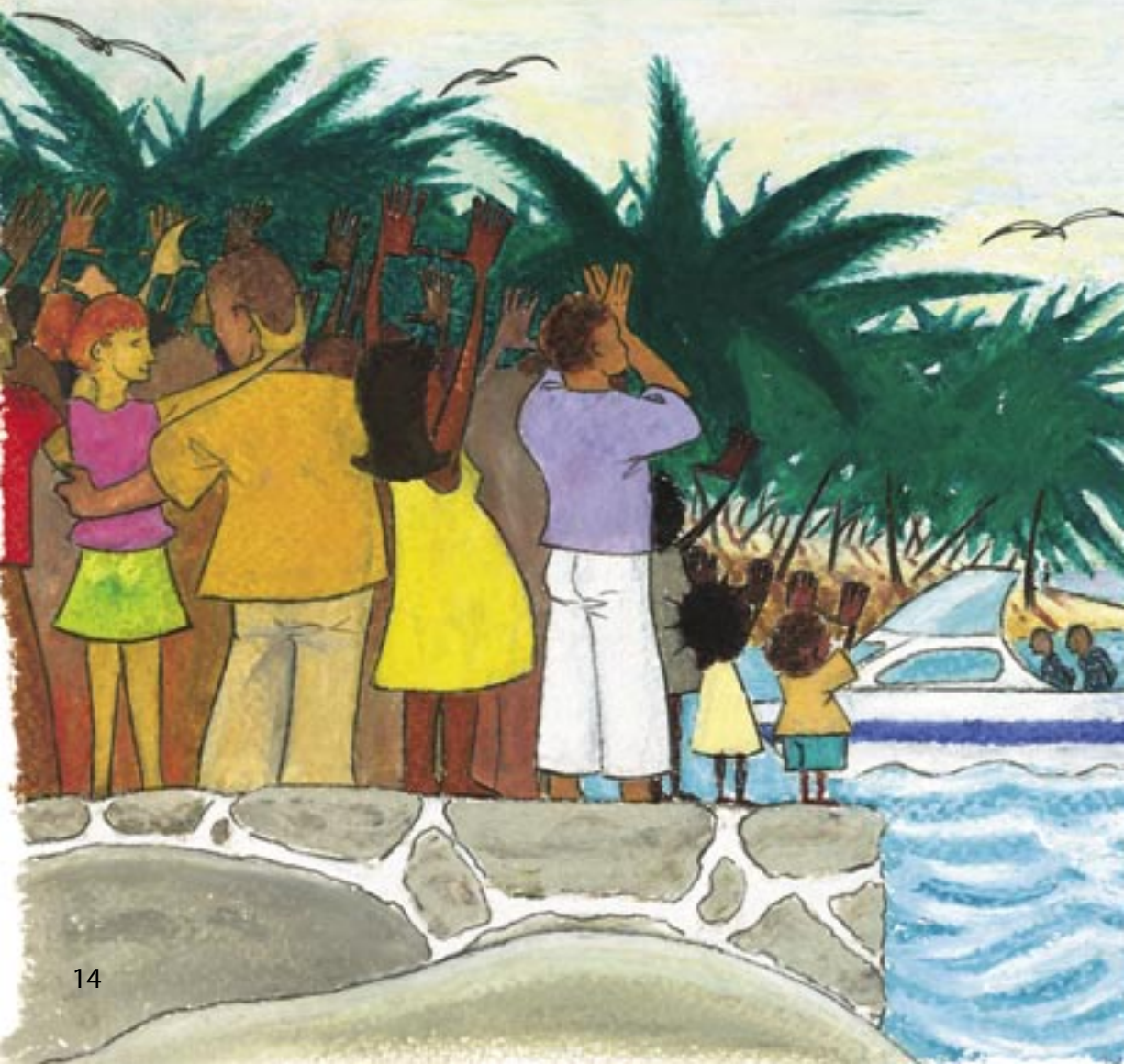
Jūra graži. Nepaprastai.

Po pietų „Cap Totu“ pirmagalyje Tomukas su Lile mėgavosi vasarošilčiu vėju. Leonardo laivas tempė nedorėlių laivą. Netrukus saulutė pasislėps jūroje. Vadinasi, diena baigėsi. Pakrantės prižiūrėtojų laivo gale sėdėjo sutrikę koralų vagys. Baiminosi užgauliojimų ir švilpimų. Žydroji sala jau nebetoli. Štai ir uosto prieiga. Visi salos gyventojai laukė grįžtančių draugų.

- Leonardai, žiūrėk susirinko visas kaimas! – sušuko Tomukas.

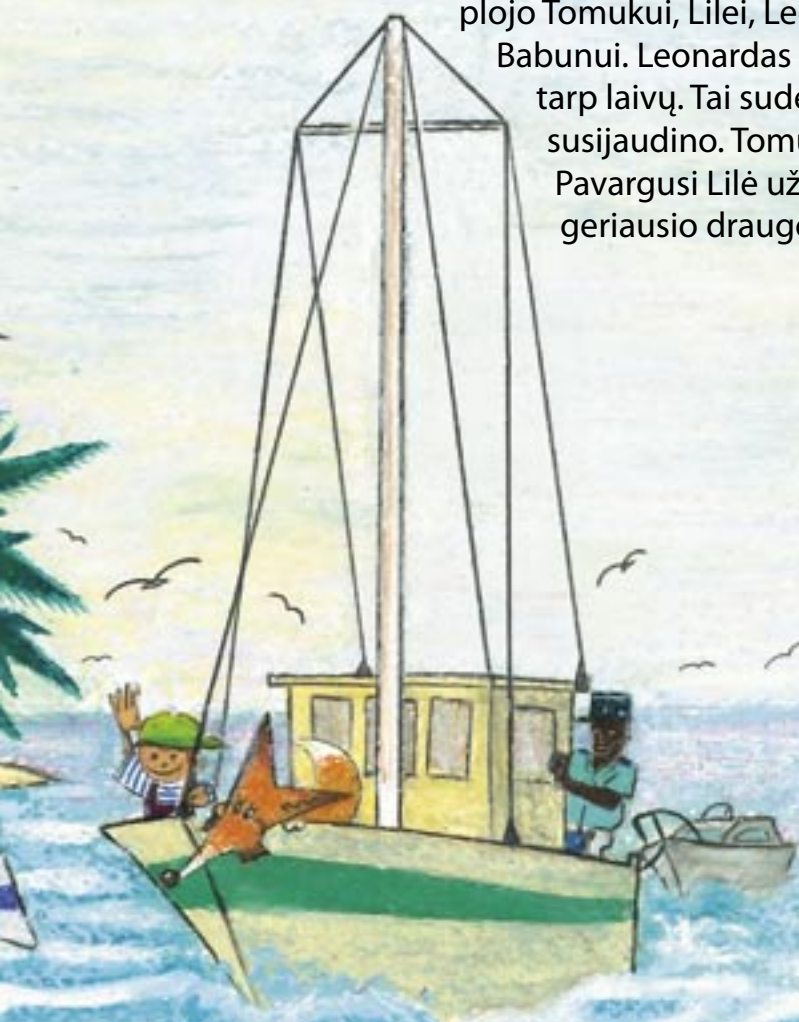

Leonardas nusikvatojo.

- O taip, žmoguti! Jie stebėjo mūsų nuotykius iš toli!
Su binokliais... Neabejok, visiems gyventojams tu
– tikras didvyris!

Netrukus prie uosto prieigos Tomukas išgirdo šauksmus, skambančius visoje įlankėlėje. Tai gyventojai. Visi plojo Tomukui, Lilei, Leonardui ir Babunui. Leonardas atidžiai laviravo tarp laivų. Tai sudėtinga. Jis susijaudino. Tomukas didžiavosi. Pavargusi Lilė užmigo ant savo geriausio draugo kelių.

Baigėsi vasara. Praėjus kelioms dienoms, kad ir kur eitų, Tomuką su Lile visi sveikino. Viena mergaitė priėjo prie Tomuko.

- Aš... Aš vardu Gėlytė. Man sakė, kad greit grįši į savo šalį. Kol tu dar nepalikai Žydrosios salos, norėčiau tau kai ką padovanoti.
- Padovanoti? Aš su Leonardu jau mačiau jūros gėlmes... Tai buvo puiku... Aš...

Mergaitė iš kišenės išsitraukė ryšulėlį.

- Koralų vėrinys! – sušuko Tomukas. Kaip gražu!
- Mano tėtis suvėrė jį iš koralų, kuriuos sužvejojo Leonardas.

Gėlytė nusišypsojo.

- Norėdamas parsivežti namo šį vėrinį, privalai turėti specialų dokumentą, vadinamą CITES pažymėjimu. Šio pažymėjimo paprašys oro uosto muitinėje. Štai...

Tomukas susimąstė.

- Hmmm... CITES pažymėjimas įrodo, kad šie koralai buvo sužvejoti teisėtai... Hmmm... Suprantu... Aš jį rūpestingai saugosiu!

Leonardas atvažiavo pas vaikus ir laputę.

- Dar turi laiko susikrauti lagaminus, Tomuk... Rytoj grįši į savo šalį...

Atėjo diena, kai Tomukui teko keliauti namolio. Leonardas nuvežė jį su Lile į oro uostą. Visi labai jaudinosi. Tomukas priėjo prie muitinės ir parodė muitininkams CITES leidimą.

- Gerai, tvarka! – sumurmėjo muitininkas. – Gali vežtis nuostabųjį koralų vėrinį!
- Ei, aš tave pažįstu! – sušuko kitas muitininkas.
– Tu – Tomukas! Dalyvavai Žydrosios salos plėšikų sulaikyme! Mačiau tave laikraščio nuotraukoje! Kur tavo bičiulė Lilė?

Tomas akimis susirado Lilę. Laputė buvo netoliese. Ji uostinėjo krepšį, padėtą ant grindinio. Atrodė sunerimusi. Galvos linktelėjimu parodė krepšį Tomukui.

- Lilė – ten, - sušnibždėjo Tomukas muitininkams.
- Jumis dėtas aš žvilgterėčiau į šį krepšį.

Muitininkai priėjo prie krepšio. Vienas jų atsegė jį.

- Vėžlio kiautas! – sušuko muitininkas. – Pone, išsivežti tokį vėžlio kiautą – neteisėta! Esu priverstas įspėti pareigūnus! Eikite paskui mane!

Nejaugi visi šie žmonės nori apiplėšti mūsų planetą?

- liūdnai pasvarstė Tomukas.

Lėktuvas, skraidinantis Tomuką ir Lilę į Merlen-Vilio miestą, apsuko didžiulį ratą aplink Žydrają salą.

- Lile, žiūrėk! Šis mažytis taškas – tai vėžlių sala!

Lilė pažvelgė į vėžlių salą, primenančią mažutį saldainiuką, pamestą vidury vandenyno. Tomukas priglaudė, padėjo ir vėl priglaudė prie veido koralų vėrinį, padovanotą Gėlytės.

- Koks gražus gyvenimas! – sušnibždėjo Tomukas Lilei į ausį.

Ten, Žydrojoje saloje, trys vėžliai žaidė skaidriame milžiniško vandenyno vandenyje. Ten, Žydrojoje saloje, maža mergaitė mojavo dangui. Tai buvo meilės ženklas.

Jei turite papildomų klausimų, peržiūrėkite šiuos tinklalapius:

http://ec.europa.eu/environment/cites/home_en.htm

<http://www.eu-wildlifetrade.org/>

<http://www.cites.org/>

arba rašykite mums šiuo el.paštu:

env-cites@ec.europa.eu

Europos Komisija

Žydroji sala

Liuksemburgas: Europos Bendrijų oficialiųjų leidinių biuras

2007 – 20 p. – 16,2 x 22,9 cm

ISBN 978-92-79-05323-8

Šį leidinį nemokamai galima įsigyti šiuo adresu:

Europos Komisija

Aplinkos generalinis direktoratas

Informacijos centras (BU-9 0/11)

B-1049 Briuselis

<http://bookshop.eu/>

